

SOVIČKA

Školský časopis nie len do pohody

ROČNÍK III. ŠKOLSKÝ ROK 2016/2017

september – november

ZŠ S MŠ ULICA IVANA KRASKU 29, TRNAVA 5

Svetový deň zvierat

Svetový deň zvierat sa oslavuje 4. októbra na sviatok sv. Františka z Assisi, ktorý bol veľkým milovníkom zvierat a je patrónom zvierat a ekologov.

Dokopy milióny zvierat sú uväznené za bránami laboratórií, mrežami kliek, či na krátkych reťaziach. Niekoľko tisíc psov a mačiek skončí na ulici, opustené, nechcené. Vyše polovica z nich svoj domov často nenájde. Viac ako pol milióna zvierat je použitých na pokusy v laboratóriách. Väčšina si to obrovské číslo nevie ani predstaviť. To všetko sú živé tvory a majú právo na život, i keď nám niektoré nie sú sympatické.

„Príde deň, keď zabitie zvierata bude považované za rovnaký zločin ako zabitie človeka.“ Tieto slová vyslovil Leonardo Da Vinci 400 rokov predtým ako si ľudia začali uvedomovať dôležitosť zvieracej ríše.

4. október. Pre mnoho ľudí úplne obyčajný deň, ničím výnimočný od tých ostatných. Ale predsa sa niečím odlišuje. Tento dátum je venovaný všetkým zvieratám na svete, aby sme si pripomenuli, že nielen ľudia, ale aj oni potrebujú v životných útrapách pomoc. Zvieratá sú cítiace bytosti, ktoré si vyžadujú našu pozornosť a úctu. Tak ako všetky stvorenia na tejto Zemi, aj oni majú právo na život vo vyhovujúcich podmienkach. Majú právo na životný priestor, ktorý vyhovuje ich prirodzeným fyzickým a psychickým nárokom.

L. Šarmírová
7.A

Zaujímavosti zo sveta zvierat

Keď oholíte morské prasa bude vyzerat ako hroch :)

Delfíny sa rozoznávajú po mene. Inteligentné to tvory, fakt.

Blízkym príbuzným tenkonožcov sú slony.

Ak veverička nájde opustené mláďa keď sú jeho rodičia preč, tak sa ho okamžite ujme.

Vydry sa pri spánku držia za ruky aby boli spolu

Srdce modrej veľryby váži v priemere 600 kg a je veľké približne ako autíčko-chrobák od Volkswagenu.

Keď kravy žerú priveľa repy, ich mlieko môže byť ružové.

Oko pštrosa je väčšie ako jeho mozog.

Delfíny spia s jedným okom otvoreným.

Zlatá rybka má pamäťové rozpätie troch sekúnd

T. Čigášová 7.A

10 ZAUJÍMAVOSTÍ, KTORÉ STE O JESENI NEVEDELI

Jeseň - obdobie plné farieb. Dlhé horúce letné dni sa skrátia a zostanú chladné. Zo zelených listov na strome sa stanú farebné machule pod ním. Je tu však ešte pár vecí, ktoré ste o jeseni netušili. Čo ešte skrýva hektická „krása smrti,“ ako ju kedysi nazývali?

- Ľudia, ktorí žijú na rovníku, alebo v jeho oblasti, nikdy nezažijú jeseň.
- Podľa NASA je jeseň „sezónou Auróry“. Je to preto, že geomagnetické búrky sa vtedy vyskytujú dvakrát tak často, ako počas iných období v roku.
- Ľudia, ktorí sa narodili v septembri až novembri majú väčšiu pravdepodobnosť, že sa dožijú 100 rokov, ako tí, čo sa narodili v iných mesiacoch.
- Jedna zo štúdií dokázala, že atraktivnosť mužov a žien je väčšia v chladnejšom období. Takže počas jesene úplne najviac. Ak nemáte partnera, je možné, že niekoho zaujmete práve teraz.
- Jesenná rovnodennosť nastáva v rôznych dňoch. Niekedy je 22. a niekedy 23. septembra. V roku 1931 pripadla rovnodennosť na 24. septembra. Je to preto, že sa gregoriánsky kalendár nemusí zhodovať s postavením Zeme na obežnej dráhe. Rovnodennosť pripadne na 24. septembra najbližšie až v roku 2303.
- Tradičným znakom jesene je aj migrácia vtákov. Tie odlietajú do teplých krajín a pripravujú sa na dlhé lety. Jeden z najdlhších má približne 18 000 kilometrov.
- Väčšina meteorológov definuje jeseň ako obdobie, ktoré trvá od septembra po november. Na južnej pologuli je to úplne inak. Tam jeseň trvá jeseň od marca do mája. Konkrétne na Novom Zélande sa jeseň oficiálne začína 1. marca a končí 31. Mája.
- Ak od dnes začnete priberať, môže za to aj jeseň. V tomto období máme tendenciu jesť viac mastných potravín.
- Historicky sa jeseň považuje za symbol štedrosti, ale aj smrti. Tento dualizmus bol najväčšou inšpiráciou pre spisovateľov a umelcov. Preto vzniklo mnoho diel práve počas tohto obdobia. V nich sa smrť alebo koniec niečoho stával podstatou deja.
- A nakoniec niečo pre šťastie. Podľa povery majú aj padajúce listy svoje čaro. Každý list, ktorý chytíte, kým padá zo stromu na zem, vám prinesie šťastie. Síce v ten mesiac, ale až v ďalšom roku.

M. Rakús 7.A

Vitaj jeseň

Lístie padá, vietor fúka,
jeseň nám na okno ťuká.
Slniečko sa raduje,
šarkan s vetrom tancuje.
Vetrík, vetrík ovievaj mi líčka,
nech sú také červené ako dve jabĺčka.
Mamka pečie gaštany,
ocko drevo rúbe,
ja pozerám na gaštany ako hnednú v trúbe.

M. Rakús 7.A

Jeseň

Čože sa to porobilo,
čo sa mohlo stať?
Slniečko je ustáté,
už nevládze hriať.
Mama vraví,
treba sa lepšie obliekať!

M. Brestovanský 7.A

Halloween

31. októbra večer jedným z najrozšírenejších cudzích tradícií sláviacich po celom svete. Zo Spojených štátov do Uruguaja, kľúčov k pochopeniu najpopulárnejší pohanské slávnosti. Oslava Halloween začala v Írsku pred zhruba 3000 rokmi. Oslavujú ho predovšetkým deti oblečené v kostýmoch. Možno vy osobne neveríte v nadprirodzené bytosti.

Kelti však verili, zvyšok roka oddelí svet živých od mŕtvych, a že duše zosnulých

za posledný rok sa vrátia navštíviť svoje staré pozemské domovy.

Aby zabránili zlým duchom preniknúť do svojich domovov, pretože verili v prevetľovanie duší, nechali na vonkajšej strane dostatok potravín, nápojov a cukroviniek. Na druhej strane, telo s hroznými maskami maľovanými oranžovej a čiernej farbe, z ktorých vyplýva, čas zberu a smrti s účelom vystrašiť zlé duše, vydesiť nepriateľa.

M. Váleková 5.A

Tekvice

U nás je najznámejšia tekvica veľkoplodá a tekvica obyčajná. Veľkoplodá má mohutné plody, ktoré môžu vážiť 30 aj viac kilogramov. Majú rôzne zafarbenie šupky aj dužniny. Tekvica obyčajná sa pestuje v rade odrôd – napríklad patizón s bielymi, diskovitými plodmi s vrúbkovým okrajom.

Pôvod: Objavením Ameriky sa dostala tekvica, najväčšia bobuľa na svete, aj na naše nivy a pláne. Nateraz sa pestuje vo všetkých krajinách v oblasti Stredozemného mora, vo východnej Európe, Ázii a najmä v Južnej a Severnej Amerike

Účinky: Dužina bohatá na rozpustnú vlákninu, vodu, vitamín C a betakarotén dodáva tekvici protirakovinové účinky. Podporujú látkovú výmenu, ochraňuje sliznicu žalúdka. Jemné prehľadadlo šetrné voči črevám, detoxikačný prostriedok.

Recept: Tekvicový koláčik

Ingrediencie:

½ šálky polohrubej múky
 ½ šálky celozrnej múky
 1 lyžičku kypriaceho prášku
 ½ lyžičky škorice
 ¼ lyžičky sódy bikarbóny
 ¼ lyžičky soli
 1 vajce a 1 bielko
 ½ šálky hnedého cukru
 ½ šálky uvarenej oranžovej tekvice
 2 lyžice rastlinného oleja,
 2 lyžice roztopeného masla
 1 lyžica postrúhanej pomarančovej kôry
 ¾ šálky hrozienok (alebo podľa chuti)
 ½ šálky nastrúhanej mrkvy
 ⅓ šálky sušených brusníc
 2 lyžice posekaných vlašských orechov

Postup: Najprv rúru predhrejete na 180°. Zmiešajte obidve múky, kypriaci prášok, škoricu, sódu bikarbónu a soľ. Do veľkej misky dajte vajce a bielko, 30 sekúnd miešajte mixérom. Pridajte cukor, tekvicu, olej, maslo, pomarančovú kôru a opäť mixujte, až kým nie je hmota hladká. Pridajte múkový mix a následne aj hrozienka, mrkvu a brusnice. Postupne lyžicou vylejte na malý plech vystlaný papierom na pečenie. Posypte orechmi a pečte 25 minút. Výsledok rozhodne stojí za to!

T. Fančovičová 7.A

s Diegom sme dosť preskúmavali. A myslím vážne dosť. No, tak ako som išla videla som prvý náznak, že soby sú blízko. Boli to stopy, ktoré vyzerali byť čerstvé. A potom so ho uvidela, veľkého čierneho soba. Tak som sa prikrčila a skočila. Ako som tak letela, čierny sob vlastne nebol sob. Bol to duch červeného mesiaca. Čierny vlk. Nemohla som tomu uveriť. Skočila som na veľkú čiernu beštiu. Nevyzeral tak ako sa hovorilo, bol ešte strašnejší. Myslím, že sa na mňa poriadne nazlostil, lebo zavyl a v tom pri ňom boli jeho vojaci. Pozviechala som sa a utekala ako mi sily stačili. Predierala som sa cez stromy, kríky, hustý sneh až som prišla k útesu. Zastavila som tesne pred koncom, ale keď som sa obzrela, čierni vlci boli takmer za mnou. Skočila som a ponorila sa do temnoty. Nebojte sa, nezomrela som. Len voda bola taká zakalená. Chvíľu som klesala ku dnu, a potom som sa prebrala a plávala rýchlo na breh. Tam ma už čakali vlci s ich vodcom. Povedala som si, že ich prekvapím. Zase som sa ponorila a tesne pri brehu som z vody vyskočila. No ako sa dalo čakať, prekvapit som ich neprekvapila. Jeden z vlkových bojovníkov ma zvalil na zem. To ma prekvapilo. Myslela som si, že duchovia môžu ísť do hmotnej podoby len na mesiacoch. A aj áno. Lebo vojak, ktorý ma zvalil na zem bol vlk a nie duch z mesiaca. Áno, vedela som, že čierny vlk je silný, ale že až takto? No dobre. Čierny vlk vie premieňať vlkov na svojich vojakov. Čo sa ešte nedozvieme. Vojaka som zo seba striasla. A snažila som sa utekať ďalej. Asi som odvedla pozornosť čierneho vlka, lebo stratil kontrolu nad oblakmi. A to znamená, že strieborný mesiac sa odkryl. Bieli vlci využili príležitosť a išli na zem. Ich vodca, biely vlk zostúpil ako prvý a zavyl. Z jeho úst vyšla polárna žiara. Cez ňu sa premiestnili jeho vojaci, aby napravili škodu po čiernom vlkovi. Všade kadiaľ jeho vojaci prešli rozkvitla tráva. Síce to nebolo vidieť, lebo bol sneh, ale aj tak všetci vedeli, že to tak je. Biely vlk na to dohliadal. Potom sa pozrel na sever, premenil sa na hmlu a išiel po mojich stopách. Prišiel k miestu, kde som prvýkrát videla čierneho vlka. Zastavil sa tam zavrčal a išiel ďalej. Pozastavil sa pri tom útese. Porozhliadal sa, poriadne sa nadýchol a zas zavyl. Tento krát sa pri ňom ocitli dvaja bojovníci. Zoskočil na zem a jeho bojovníci oňuchali miesto, kde ma premenený vlk zvalil na zem. Otočili sa na vodcu s lútostným pohľadom. Biely vlk podišiel k nim a zadíval sa na to miesto. Nič urobiť nemohol. Vlastne mohol, ale potom by ho čierny vlk premenil zas na jeho vojaka.

Biely vlk zabrechal a išli ďalej. Možno ma už aj zahliadli, ale mňa čierny vlci dostali. Prešiel cezo mňa jeden čierny duch a omráčil ma. Biely vlk prišiel v čas. Postavil sa pred mňa a všetci vojaci čierneho vlka sa ma nepokúsili dotknúť. Tomu sa hovorí rešpekt. Čierny vlk sa veľmi prekvapene pozeral na svojho brata. Zadíval sa na oblohu, kde uvidel odkrytý strieborný mesiac. Zamračil sa, a po chvíli zavrčal. „Nie si jediný, kto vie ovládať oblaky,“ povedal biely vlk. Mal hlboký mäkký hlas, z ktorého vyžaroval pokoj. „Keď si myslíš, že ma zastavíš si na veľkom omyle,“ povedal nahnevaným hlasom čierny vlk. Mal tiež hlboký hlas, ale nie hlboký ako mal jeho brat biely vlk. Z jeho hlasu bola cítiť nenávisť a zlosť. „Hahaha,“ zasmial sa biely vlk, „vážne si si myslel, že ťa porazím ja?“ Ako dopovedal, pozrel sa na mňa. Čierny vlk mu odpovedal: „Tá vlčica? Aká irónia. Zabijem ju jednou ranou, hneď ako odídeš.“ A v tom sa to stalo. Čierny vlk sa zmocnil oblakov a zahalil strieborný mesiac. Biely vlk ma zobral na jeho chrbát a začali sme stúpať aj s ostatnými bielymi vlkmi k striebornému mesiacu. Sila bielych vlkov sa míňala čoraz rýchlejšie.

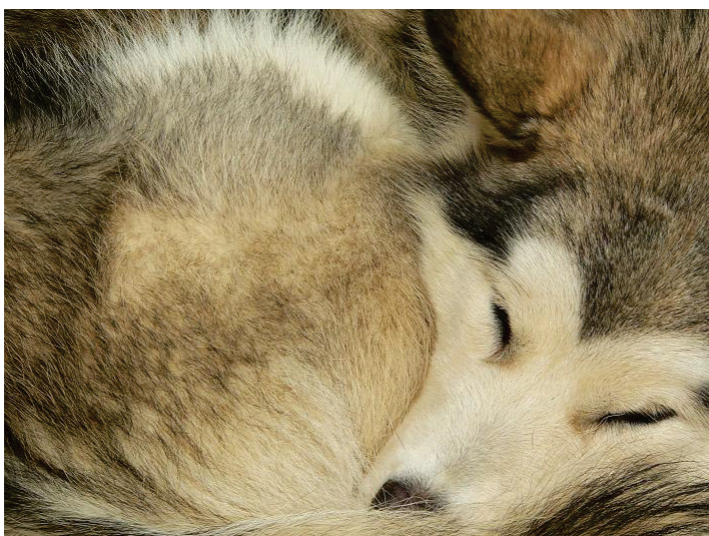
Konečne sa mi podarilo zaostriť a uvidela som ako stúpame. „Pusti ma!“ zakričala som, „moja svorka ma potrebuje!“ „Pomôžeš im tak, že pôjdeš s nami,“ odpovedal mi biely vlk. Zrazu som zacítila ostrú bolesť. Musela som zakňučať. Už viem ako sa cítia vlci, ktorý prešli do mesiaca. V mesiaci bolo bielo, všade biely vlci. „Chcem ísť domov,“ kričala som, „nemôžeš ma tu držať!“ Lenže biely vlk ma nepočúval a niekam kráčal. Tak som išla za ním a stále doňho kričala. Napokon sa zastavil. Prestala som kričať a pozrela som sa istým smerom ako on. Stratila som reč. Pred nami bolo cvičisko. Trénovali tam vlci s brneniami, robili saltá a iné premety. Ďalší bojovali s mečmi, iní mali krídla, ktoré zmizli a znovu sa objavili. „Tu ťa budem cvičiť,“ povedal pokojným hlasom biely vlk. „A na čo?“ spýtala som sa. „Aby si porazila môjho brata,“ odpovedal mi. Atak začal môj tréning. Vstávala som keď ešte slnko nevyšlo a išla spať neskoro v noci. Asi po 2 mesiacoch tréningu som sa išla pozrieť von, oknom, ktorým sa biely vlci pozerajú na zem. Bolo práve leto. „Tvoj tréning sa skončil,“ prišiel za mnou biely vlk, „zajtra ideš späť.“ „Bude mi to tu chýbať,“ povedala som so smútkom v hlase. Biely vlk sa zasmial a povedal: „Ver mi nechcela by si tu byť 2 roky stále zatvorená.“ Biely vlk ma vedel vždy rozosmiať. „Na cestu ti požičiam krídla,“ povedal mi, „ale hneď ako čierneho vlka porazíš, budeš zas normálna.“ Neodpovedala som a išla rovno spať. Na druhý deň ráno ma už biely vlk čakal pri okne. Zavyl a mala som na sebe krídla. „Hneď ako sa mesiac odkryje na polku vyletiš,“ upresnil ma biely vlk. Pozrela som sa naňho, potom na ostatných a vyskočila. Vracala som sa domov. Pripravená. Pristála som pri Vydrom jazere. Neďaleko nášho teritória. Za pár minút som bola doma. A hneď koho som uvidela bol Diego. Rozbehol sa ku mne za ním moja mama a celá moja svorka. „Kto nás prišiel pozrieť?“ povedal ako prvý Diego. Všetci sme sa zvitáli. „Je super že budeme zase všetci pohromade,“ povedala moja mama Frost s úsmevom na tvári. „Nie,“ povedala som rýchlo, „ja... som tu, aby som porazila čierneho vlka.“ Mama zosmutnela. „Tak to nie si sama,“ odpovedal Diego vážne, „ja som tiež tvrdo trénoval.“ „Mali by ste teda vyraziť ak to chcete stihnúť do dvoch dní,“ ujal sa slova môj otec Buck. Kývli sme hlavami a vyrazili.

Putovali sme s Diegom dva dni. A tretí sme boli pred bránou kráľovstva čierneho vlka. Čierny vlk nemal rád svoj mesiac, tak si urobil kráľovstvo na zemi. „A je to tu,“ povedala som vystrašením hlasom. „Tak poďme nech to máme za sebou,“ povzbudil ma Diego. A vošli sme. Hneď ako sme vošli sme museli bojovať proti čiernym vlkom. Bolo ich veľa ale nás nikto nezastaví. Prebojovali sme sa až k samotnému čiernemu vlkovi. Tam na nás vlci neútočili. „Zase ty,“ usmial sa na mňa čierny vlk, „a priniesla si si diváka, ktorý bude pozeráť ako umieraš. To je od teba pekne.“ Ako to dopovedal Diego silno zavrčal a povedal: „Jediný, ktorý bude dnes porazený si ty!“ Čierny vlk a jeho vojaci sa začali silno smiať. „Uvidíme,“ dopovedal čierny vlk a v tom sa na nás vrhli všetci vlci čo tu boli. „Chod za ním, ja zastavím týchto tu,“ povedal mi Diego. Poslúchla som. Vystrela som krídla a letela s tým skončiť raz a navždy. Držali sme sa obi dvaja celkom dobre až kým nezajali Diega. Prestala som sa sústrediť a čierny vlk ma priklincoval k zemi neviditeľnými putami. Zrejme nejaký nový trik. Na to sa čierny vlk zasmial a povedal: „Ktože ma prišiel zastaviť? Dve hlúpe štence? Bolo to ľahšie než som si myslel. Ale teba ušetím, ako že sa to valaš? Hmmmmmmmmm. Žeby Kira?“ Na to som zavrčala. „Ušetím

ta, keď sa k nám pridáš," dopovedal. „To nikdy!!“ zakričala som. „Ako chceš," reagoval na moju reakciu čierny vlk. Zrazu bola okolo mňa temnota. Počula som ako niekto zakričal „nie“ a potom som nepočula nič. Iba temnota a ostrá bolesť. Ale vtedy som nemala chuť zomrieť. Právě naopak. Chcela som viac žiť. Zrazu sa pred mnou objavilo malé svetielko, ktoré sa zväčšovalo a zväčšovalo, až nakoniec sa tma zmenila vo svetlo. Vyskočila som z tej žiary a uvidela som prekvapený výraz čierneho vlka. „Nie, to nie je možné!“ zakričal. Porozhliadla som sa okolo seba. Namiesto čiernych vlkov boli zrazu normálni. Až na niektorých pôvodných samozrejme. Kde som sa doobzerala povedala som: „Zdá sa, že to je možné.“ Dala som krídla k sebe a z nich vyšlo svetlo, ktoré čierneho vlka zničilo. A....spadla som. Ako biely vlk povedal, cítujem „keď porazíš čierneho vlka, budeš zase normálna“ sa stalo. Na oblohe žiarili obidva mesiace. A všetci vlci vyli. Diego ku mne podišiel, strčil do mňa a povedal: „Vedel som že to nevzdáš.“ Zjavil sa pred nami biely vlk. „Výborne," povedal, „zvládli ste to rýchlejšie ako som predpokladal.“ „Nás podceňovať nemusíš," ujala som sa slova. Všetci sme sa zasmiali. No červený mesiac potreboval vlka, aby sme mohli žiť ďalej. A pamätáte si na toho vlka, čo ma zhodil na začiatku pri tom jazere? Rozhodol sa že on bude čiernym vlkom. Zložil prísahu a premenil sa na čierneho vlka. Biely vlk aj čierny vlk zavýli a išli do mesiacov. Všetko bolo zas ako ma byť. Keď sme prišli domov všetci štekali a vyli, proste sa radovali. Stratená rovnováha bola späť. Teraz musím spolu s Diegom kŕmiť 5 hladných krkov. A každú noc im rozprávame náš príbeh. Každý ma sny. Chce niečo dokázať. Naplniť svoj osud, alebo ho ešte len vytvoriť. Od najmenšieho mravčeka, vysokú žirafu, silného leva až po vytrvalého vlka, každý z nás má sny. Čo budem jesť, loviť, čo všetko zažijem, to sú sny, ktoré zastihnú každého z nás. Ale sen, ktorý vám zmení váš život navždy, sa volá inak. To je Vlčí sen.

Napísala a nakreslila:
Terézia Čigášová

Pre deti od 12 rokov.
NEPRESTÁVAJTE SNÍVAŤ!!!!

Tvorivé okienko

Miska z listov

Potrebujeme: listy vylisované, biele tekuté lepidlo, štetec, polystyrénovú guľu

Postup práce:

Priložíme si listy na polystyrénovú guľu a štetcom nanášame biele lepidlo na list.

Postup opakujeme so všetkými listami, do polovice polystyrénovej guľe.

Po nalepení všetkých listov necháme našu misku na suchom teplom mieste vyschnúť. Keď je miska usušená otočíme ju a opatrne stiahneme z polystyrénovej guľe.

Hotovo! Jesenná miska na drobnosti :-)

V. Nováková 7.A

Anketa Učiteľov

P. uč. Soňa Moncmanová

Akú farbu máte na jeseni najradšej?

Nemám obľúbené farby s príchodom ročných období. Ale mám rada pastelové farby.

Aké jedlo najradšej cez jesen varíte?

K vareniu sa cez šk. rok často nedostávam, pretože sa všetci naobedujeme v šk. jedálni a manžel v práci.

Cez víkend sa snažím variť to, čo majú moje deti rady. Ale určite si pochutíme pri telke na tekvicových jadierkach, ktoré som vlastnoručne dopestovala. A častejšie sa u nás objavujú jedlá, kde sú jablká.

Čo Vám povie slovo jesen?

Jeseň... brr, nemám rada jeseň, záhradka je taká osamelá, padajú listy zo stromov a stále prší častejšie ma bolí hlava, skoro je tma. Ešteže je v jeseni babie leto. :-)

Páči sa Vám sviatok Halloween?

Ak si môžem Halloween preložiť do slovenských sviatkov – Dušičky, tak áno. Už som staršia a uvedomujem si straty ľudí v mojom živote. Preto sa mi páči ísť na cintorín hoci aj v daždi a v zime. Doma s deťmi máme výzdobu z tekvic, ale prezlečení za strašidlá nechodia po domácnostiach.

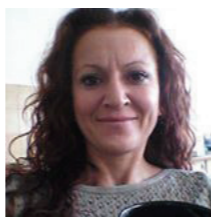
Aký by mal byť podľa Vás správny žiak?

Nemám rada biflošov. Každý z nás občas niečo nevie a preto sa mi páči, ak príde a povie nerozumel som tomu, môžete to ešte raz vysvetliť. Veľmi si vážim pravdivosť, snahu, posunúť sa, objavovať nežné jemná drzosť, vlastné nápady, komunikatívnosť, hravosť, humor.

P. uč. Martina Rippelová

Akú farbu máte na jeseni najradšej?

Červenú a oranžovú.

Aké jedlo najradšej cez jesen varíte?

Vždy varím to, čo chutí mojej rodine. Ale väčšinou je to mäso na rôzne spôsoby, ale snažíme sa jesť veľa kyslej kapusty.

Čo Vám povie slovo jesen?

Chladné počasie, vietor, dážď, farebná príroda.

Páči sa Vám sviatok Halloween?

Áno. Všade je veľa tekvic a na party sa môžeme s deťmi vyblázniť.

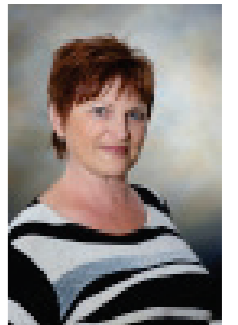
Aký by mal byť podľa Vás správny žiak?

Nemusí byť „jednotkár“, mal by byť hlavne úprimný, pravdivý, kamarátsky, ochotný, tížiadostivý, nemal by sa hanbiť za svoj názor a presvedčenie.

P. uč. Helenka Krajčovičová

Akú farbu máte na jeseni najradšej?

Oranžovú a žltú.

Aké jedlo najradšej cez jesen varíte?

Pečiem často zemiakové placky a vôbec jedla zo zemiakov.

Čo Vám povie slovo jesen?

Prechádzky po lese, šuchot listia, zber húb, jedlých gaštanov.

Páči sa Vám sviatok Halloween?

Nie, lebo to nie je náš sviatok, ale prevzatý.

Aký by mal byť podľa Vás správny žiak?

V prvom rade slušný. Ako sa učí a na čo ma vlohy, to je vedľajšie. Ale slušné správanie je pre mňa prvoradé!

V. Nováková 7.A

Zasmejme sa :-)

Je sychravá, mrazivá jeseň. Medveď si spokojne podriemkava, keď ho zobudí veľký buchot. Otvorí dvere a tam stojí malý slimáčik a prosí:

- Medveď, je strašné počasie a mne je hrozná zima, pusti ma prosím ťa zohriať sa.
- Namrzený medveď odkopne slimáčika a zabuchne dvere. Prejde jeseň, zima, leto a zas je jeseň. Medveďovi zrazu opäť niekto búcha na dvere. Otvorí ich a tam opäť slimáčik.
- Skôr ako medveď otvorí ústa, nazlostný slimáčik vykrikuje:
- Medveď, a to malo byť čo?

Viete čo spraví Bolt keď mu ujde autobus? Počká ho na ďalšej zástavke.

- Ocko, čo je toto za ovocie?
- To sú čierne ríbezle.
- A prečo sú červené?
- No, lebo sú ešte zelené.

Vedec robil výskum s pavúkom. Odtrhol mu jednu nohu, tleskol, pavúk nadskočil. Odtrhol mu druhú nohu, tleskol, pavúk poskočil menej. Poodtrhal mu všetky nožičky, tleskol, pavúk sa nepohol.

Čo z toho vyplýva?

Keď pavúkovi poodtrháme nožičky, ohluchne.

Mravec chystá obed pre slona, ale ten je nedočkavý a chodí okolo mravca. Mravec sa naštvie a zakričí „Neplet sa mi pod nohy!!!“

Keby hlúposť kvitla, 7.A je botanická záhrada.

„Uvidíme, uvidíme“ povedal slepý a išiel do kina.

Nesmej sa mi, že som tichá. Nikto neplánuje vraždu nahlas...

Všade dobre, s Wi-Fi najlepšie.

Zubná kefka si hovorí: Niekedy si myslím, že mám tu najhoršiu prácu na svete a toaletný papier hovorí, to si len myslíš.

Hádanky

Viete prečo má lietadlo vrtule?

Aby chladili pilota. Neveríte?

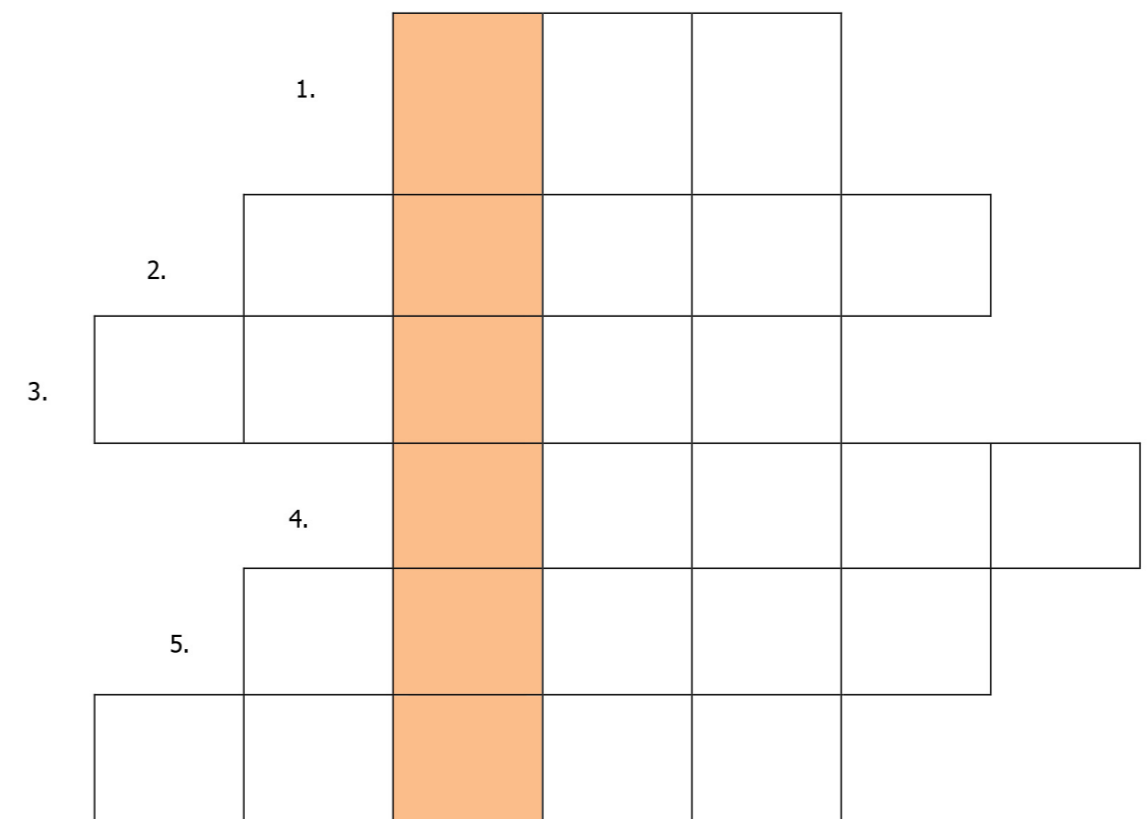
Skúste ich vypnúť, a uvidíte ako sa pilot začne potiť.

Viete, komu sa môžete zdôveriť so svojim najväčším tajomstvom?

Kamarátovi, lebo aj keď to niekomu povie, nik mu neuverí.

M. Marková, T. Čigášová 7.A

Tajnička

1.

2.

3.

4.

5.

6.

M. Válekova 5.A

Milí žiaci,

aj v tomto školskom roku pokračujeme s našou anketou „Spoznali ste ma?“

V jesennom čísle sme uverejnili ďalšiu fotku z našich pani učiteliek. Kto je to? :-)

Redakčná rada:

Váleková Miriama, Čigášová Tereza, Fančovičová Tereza, Marková Mária, Nováková Vanesa, Šarmír Matej, Šarmírová Lucia, Rakús Marek

Šéfredaktor:

Mgr. Zuzana Videnová